

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobců: **a) V. P., b) Ing. L. P.**, oba zast. Mgr. Zbyňkem Láníkem, advokátem, se sídlem Sochorova 3221/1, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) město Vlašim, se sídlem Jana Masaryka 302, Vlašim, zast. JUDr. Petrem Živnůstkou, advokátem, se sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov, II) Aeroklub Vlašim, zapsaný spolek, se sídlem Domašín 273, Vlašim, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2016, č. j. 33/2015-220-LET/6, v řízení o kasačních stížnostech osoby zúčastněné na řízení I) a žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2018, č. j. 11 A 51/2016 - 123,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalovaného **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) **se nepřiznává** odkladný účinek.
- III. Soud **u k l á d á** osobě zúčastněné na řízení I), aby **ve lhůtě patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení **zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 25. 9. 2018, č. j. 11 A 51/2016 - 123, Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí ze dne 9. 2. 2016, č. j. 33/2015-220-LET/6, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí Úřadu pro civilní letectví (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 14. 10. 2015, č. j. 7920-15-701. Prvoinstanční orgán naposledy uvedeným rozhodnutím vydal osobě zúčastněné na řízení I) povolení k provozování vnitrostátního letiště.

[2] Osoba zúčastněná na řízení I) i žalovaný proti rozsudku Městského soudu v Praze podali kasační stížnosti, a to společně s návrhy na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem. Osoba zúčastněná na řízení I) v odůvodnění svého návrhu uvedla, že je žadatelkou o povolení k provozování letiště Vlašim, které je podstatné pro dopravní infrastrukturu České republiky, je využíváno složkami integrovaného záchranného systému a v současnosti i v nemalé míře komerčními a rekreačními subjekty včetně dopravců. Letiště Vlašim podle osoby zúčastněné na řízení I) představuje nezanedbatelnou dopravní stavbu v rámci letecké infrastruktury. Zastavením provozu letiště by došlo k zásadnímu majetkovému zásahu do práv dotčených osob. Jednalo by se o nenapravitelný zásah, který by měl fatální důsledky pro obnovení fungování letiště. Subjekty podnikající na letišti by utrpěly nevyčíslitelné škody, přičemž na fungování a provoz letiště byly vynaloženy nemalé investice. Žalovaný v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že by tímto způsobem bylo možné v případě

předložení věci Ústavnímu soudu dosáhnout ochrany veřejného zájmu ohledně provozování veřejné dopravní infrastruktury, přičemž v rámci specifického řízení o vydání povolení provozovat letiště nelze řešit konkurenci vlastnictví.

[3] Žalobci a) a b) ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného uvedli, že žalovaný nevlastní letištní pozemky nebo stavby, není ani provozovatelem letiště Vlašim, a tudíž vůbec není osobou oprávněnou k podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Nadto, žalovaný ani návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil tím, že by mu z výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí hrozila závažná újma, avšak toliko tvrzením o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) žalobci a) a b) uvedli, že ničím neprokazuje tvrzení o hrozící újmě, a poukázali na usnesení Krajského soudu v Praze ve věci sp. zn. 45 A 42/2012. Nadto, tvrzení osoby zúčastněné na řízení I) nejsou pravdivá, neboť letiště Vlašim není užíváno složkami integrovaného záchranného systému ani soukromými dopravci. K tvrzení ohledně integrovaného záchranného systému žalobci a) a b) doložili stanovisko letecké služby Policie České republiky ze dne 7. 1. 2015 a stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, Územní odbor Benešov, ze dne 1. 12. 2014. Žalobci a) a b) konstatovali, že na letišti nemají provozovnu žádné podnikatelské subjekty a působí zde toliko Aeroklub Vlašim. I kdyby tomu tak ovšem bylo, je to pro přiznání odkladného účinku nepodstatné, neboť by se v rozporu s § 73 odst. 2 s. ř. s. jednalo o osoby odlišné od osoby zúčastněné na řízení I). Tvrzení o fatálních důsledcích žalobci a) a b) označili za nekonkrétní a dovedli, že osobě zúčastněné na řízení I) nehrozí v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí nic horšího, než zastavení provozu letiště, což se ovšem v minulosti už opakovaně stalo, a to i na dobu až půl roku. V důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by naopak hrozila škoda žalobcům a) a b), a to v důsledku poškozování jejich pozemků. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem žalobci a) a b) navrhli, aby Nejvyšší správní soud oba návrhy na přiznání odkladných účinků kasačních stížností zamítl.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Účastník, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že institut odkladného účinku žaloby, jak je vymezen v § 73 s. ř. s., na jehož přiměřené užití odkazuje § 107 s. ř. s., z logiky právní úpravy nepředpokládá, že by o přiznání odkladného účinku žádal žalovaný, jehož rozhodnutí je žalobou napadeno. To však nic nemění na tom, že v řízení o kasační stížnosti nelze již s ohledem na zásadu rovnosti účastníků ani žalovanému pro případ, že se brání proti pro něj nepříznivému rozsudku krajského soudu, upírat právo navrhnout přiznání odkladného účinku jím podané kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I).

pokračování

V první řadě je třeba zdůraznit, že podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 téhož zákona stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti namítá újmu, kterou by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí způsobily jemu osobně; stěžovatel v řízení o kasační stížnosti není oprávněn hájit cizí práva. Nejvyšší správní soud proto neposuzoval návrh na přiznání odkladného účinku osoby zúčastněné na řízení I) z hlediska tvrzení o újmě hrozící třetím osobám, zabýval se toliko tvrzením, že jí hrozí blíže neupřesněná majetková škoda a že přerušení provozu bude mít opět blíže neupřesněné fatální důsledky pro obnovení fungování letiště, neboť na něj byly vynaloženy nemalé investice. Vzhledem k tomu, že osoba zúčastněná na řízení I) tato tvrzení nikterak neupřesnila, Nejvyšší správní soud je mohl posoudit toliko s ohledem na obsah spisové dokumentace, ze které vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení I) v minulosti pro účely provozu letiště Vlašim uzavírala se třetími osobami nájemní a podnájemní smlouvy, a zavázala se tak v této souvislosti platit nájemné, které ve zjištěných případech činilo 1.200 Kč až 3.000 Kč za hektar a rok. Ze spisu také vyplývá, že se osoba zúčastněná na řízení I) rozhodla vlastníkům pozemků, na kterých leží letiště Vlašim, se kterými se jinak nedohodla, skládat do advokátní úschovy finanční prostředky ve výši 1.017 Kč za hektar a rok. V žádosti o povolení k provozování letiště osoba zúčastněná na řízení I) uvedla, že se jí podařilo zajistit právní vztah k pozemkům o ploše 98.452 m<sup>2</sup> z celkových 151.595 m<sup>2</sup>. I kdyby tak osoba zúčastněná na řízení I) platila roční nájemné ve výši 3.000 Kč za hektar za všechny pozemky, ke kterým získala právní vztah, její roční náklady na tyto pozemky by činily 29.535 Kč. Za zbývající pozemky, ke kterým nezískala právní vztah a odvádí za ně finanční prostředky do advokátní úschovy, by ročně vynaložila 5.405 Kč, tj. celkem ročně za oba druhy pozemků 34.940 Kč. Nejvyšší správní soud tak mohl osobě zúčastněné na řízení I) na základě jejího návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a na základě spisové dokumentace přisvědčit, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti bude po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem vynakládat výše uvedenou částku bezúčelně, neboť nebude moci provozovat letiště Vlašim. Pokud by však Nejvyšší správní soud zjistil, že Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 9. 2018, č. j. 11 A 51/2016 - 123, pochybil, vyplacená částka by osobě zúčastněné na řízení I) nezpůsobila nevratnou újmu, protože její náhradu by mohla uplatňovat dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

[6] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56, konstatoval, že „I. Újma, která má hrozit žadateli o přiznání odkladného účinku žaloby či kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s., nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít (§ 73 odst. 1 s. ř. s.), nebylo výjimečně uplatněno. II. Významnou bude újma (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, přijde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.“ Vzhledem k tomu, že podle veřejně dostupných informací osoba zúčastněná na řízení I) coby veřejnoprávní korporace hospodaří v roce 2018 s příjmy ve výši 259.265.005,16 Kč, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jí dočasné zmaření investice ve výši desítek tisíc korun nemůže způsobit vážné obtíže či poruchy ve smyslu výše citovaného usnesení, a uzavřel, že jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze vyhovět.

[7] Nejvyšší správní soud nevyhověl ani návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného, neboť z jeho odůvodnění ani ze spisové dokumentace nezjistil, že by letiště Vlašim mělo takový význam, že by byť jen dočasné zastavení jeho provozu způsobilo vážnou újmu veřejnému zájmu na provozování veřejné dopravní infrastruktury.

[8] Nejvyšší správní soud dále osobě zúčastněné na řízení I) uložil, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 1.000 Kč. Žalovaný je podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích od stejného poplatku osvobozen.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2018

JUDr. Jiří Palla  
předseda senátu